

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal.

(Lovforslag nr. L 74. Fremsat 28/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Nielson (S):

I marts 1975 blev der i forbindelse med de almindelige indkomstpolitiske bestræbelser gennemført en fastlåsning af pengeinstitutternes rentemarginaler på et sådant niveau, at de lå på det, der var gennemsnittet af de tre foregående år. Det blev videreført med augustforliget i 1976, hvor lovens gyldighedsperiode blev forlænget to år frem til marts 1979, men samtidig blev der indsat en revisionsbestemmelse, og der blev sat et udvalgsarbejde i gang, som skulle undersøge virkningerne af at have en lovgivning om disse rentemarginaler. Dette udvalgsarbejde er afsluttet med en betænkning, som i et vist omfang danner grundlag for det, vi har til behandling her.

Det afgørende fra socialdemokratiets synspunkt ved resultatet af udvalgsarbejdet er, at udvalget har påpeget, at man ikke uden en sådan lov kan sikre, at rentemarginalen i den resterende del af lovens gyldighedsperiode frem til marts 1979 vil holde sig inden for det, der hidtil har været tilladt. Det er det afgørende, altså at loven efter vores og udvalgets vurdering er nødvendig for at fastholde et niveau, som svarer til det, der hidtil har været tale om.

Der er et par ændringer. Den første er at sikre en større klarhed med hensyn til, at diskontopolitikken fra Nationalbanken faktisk kan gennemføres med en tilstrækkelig effektiv virkning, og samtidig hermed at forhindre utilsigtede virkninger på den indtjening, pengeinstitutterne har i forbindelse med diskontopolitikken. Det opnås ved en ny bestemmelse om, at handelsministeren kan fastsætte forskrifter om korrektion af den for et pengeinstitut tilladte rentemarginal som følge af ændringer af Nationalbankens diskonto.

Endvidere er der et nyt forslag om en forhøjelse af den tilladte rentemarginal, så vi går et skridt yderligere i retning af ligestilling med hensyn til vilkårene for sparekasserne og bankerne, også med et sideblik på den gradvise optrapning af sparekassernes beskatning, som sker i disse år.

Der er i betænkningen peget på en række problemer som følge af en sådan fastlåsning af de tilladte rentemarginaler, og jeg har bemærket med tilfredshed, at handelsministeren i sin fremsættelsestale har anført, at regeringen er indstillet på at iværksætte nærmere undersøgelser ud over det, der allerede foreligger her, med henblik på at gennemføre en anden ordning, når loven udløber i 1979. Men det afgørende for os på længere sigt er, at der faktisk sker en styring af pengeinstitutternes indtjening på linje med den almindelige indkomstpolitiske udvikling, vi gerne vil have.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige socialdemokratiets positive medvirken til gennemførelse af lovforslaget.

Askjær Jørgensen (FP):

Den socialdemokratiske regering er så venlig over for renteniveauet i Danmark at køre løs med nogle statsobligationer, der har medvirket til, at vi har en højere rente, end hvis man havde orden i økonomien i Danmark. Man er så venlig at føre en politik, så man påberåber sig, at det er nødvendigt med et udlånsloft. Det er to faktorer, som er meget skadelige for erhvervslivet og for hele den danske befolkning, for beskæftigelsen osv. Når man har sådan nogle ting, så er loven om pengeinstitutters rentemarginal helt overflødig, og i fremskridtspartiet er vi modstandere af overflødig lovgivning.